

Udskriftsdato: 22. februar 2021

KEN nr 9527 af 21/09/2010 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2010-6-1001

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2010-6-1001

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2010-6-1001

Resumé

Klager – en person – klagede over nyhedsindslaget ”Chikane kan betale sig” på TV 2.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at angreb og svar, hvor det er rimeligt, bør bringes i sammenhæng og på samme måde, jf. punkt A.4.

TV 2 rettede den 4. maj 2010 både via Facebook og e-mail henvendelse til klager og oplyste i den forbindelse sine kontaktoplysninger. Klager måtte endvidere på baggrund af TV 2's e-mail af 4. maj 2010 kl. 21.58 have været bekendt med, at indslaget kunne være kritisk over for klager. Klager besvarede imidlertid ikke henvendelserne inden 8. maj 2010, hvor indslaget blev offentliggjort. Klager afviste endvidere efterfølgende at medvirke i et interview under sædvanlige forudsætninger.

Pressenævnet finder på baggrund af det anførte, at TV 2 i fornødent omfang – både før og efter indslaget – har forsøgt at indhente klagers kommentarer, og at mediet i indslaget loyalt refererede klagers synspunkter som gengivet på Facebook.

Efter det oplyste var indlægget på Facebook hentet fra den offentligt tilgængelige Facebook-gruppe ”Mødre og Fædre imod voldelige forældres ret til samvær” (en åben gruppe). Endvidere fremgår det af Facebook-siden, som vises i indslaget, at indlægget er fra den 20. juli 2009. TV 2 har sløret klagers identitet, så hun ikke kan genkendes i videre kredse. Pressenævnet finder herefter, at TV 2 ikke har tilsidesat god presseskik ved at offentliggøre indlægget uden klagers samtykke.

Nævnet finder heller ikke tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af TV 2 for ikke også at indhente klagers samtykke til offentliggørelsen af billedet af klagers døtre, selvom forældrene har fælles forældremyndighed. Nævnet har i den forbindelse lagt afgørende vægt på, at døtrenes ansigter ikke kan ses på billedet.

Pressenævnet finder endvidere ikke grundlag for at fastslå, at TV 2 har tilsidesat god presseskik ved at undlade at udvise den fornødne kildekritik over for [Person A] eller i øvrigt.

Herefter udtaler nævnet ikke kritik af TV 2.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over en udsendelse sendt i TV 2 den 8. maj 2010, idet hun mener, at god presseskik er tilsidesat.

1 Sagsfremstilling

Forud for det påklagede indslag rettede TV 2 henvendelse til [Klager] via Facebook den 4. maj 2010 kl. 12.59. Klager besvarede samme dag kl. 14.32 henvendelsen og bad TV 2 kontakte hende via hendes private hotmailadresse. TV 2 skrev kl. 21.58 til denne mailadresse og oplyste blandt andet følgende:

”Jeg [journalisten] researcher på emnet: konflikt samværsager.

I den forbindelse har jeg i dag været i kontakt med din eksmand. Eller rettere, det tror jeg. Og det var det, jeg ville tale med dig om.

Mit ønske er at belyse en sag, hvor vi taler med begge parter i en konfliktfyldt samværsag. Netop for at vise, at der er to sider af en sag.

Vi laver muligvis reportagen i morgen. Hvis du vil medvirke eller på anden måde har kommentarer, så kontakt mig venligst

[mailadresse og mobiltelefonnummer på journalisten]"

TV 2 sendte den 8. maj 2010 kl. 19.00 Nyhederne med indslaget "Chikane kan betale sig" med eksmanden, hvis samvær med børnene var suspenderet. Af indslaget fremgik følgende:

"*Studievært:* Vi her på TV 2 Nyhederne har fået en strøm af henvendelser fra fraskilte mænd, der føler sig urimeligt beskyldt af deres ekskoner for vold og incest mod deres fælles børn. For selv om politiet for længst har afvist anklagerne, må mange fædre alligevel ikke længere se deres børn. Og nu overvejer regeringen at ændre loven. Men indtil videre må blandt andet [Person A], som vi skal møde nu – han kommer fra Esbjerg – han må undvære at se sine to døtre.

Speak: Han er livredder og ansat i Forsvaret, og så er han far til to døtre på fem og syv, som han ikke har set i 11 måneder.

[Person A]: Der er da ikke en dag, der går, hvor jeg ikke tænker på mine døtre.

Speak: Siden skilsmissemisjonen for to år siden, har børnenes mor forsøgt at forhindre børnene i at se deres far. Sidste sommer meldte hun ham for vold mod børnene. Og så blev weekenderne hos far suspenderet.

Interviewer: Har du nogensinde slået dine børn?

[Person A]: Aldrig nogensinde. Og jeg ville heller aldrig gøre det, fordi jeg elsker mine børn overalt på jorden, og jeg er 110 % for dem.

Speak: Ekskonen vil ikke kommentere sagen på tv, men på åbne Facebook-sider, har hun fastholdt anklagen om vold med "man tror mig ikke og vil ikke høre børnene". [Der vises en Facebook-side, hvoraf citat fremgår. Billedet og navnet på kilden til udsagnet er sløret].

[Person A]: Alle mulige anklager, der bare ryger ind.

Speak: Hun står også bag talrige underretninger til kommunen. Beskyldninger om, at manden er psykisk ustabil efter udstationering i Afghanistan, og politianmeldelsen, som blev afvist.

[Person A]: Jeg føler, jeg bliver udsat for chikane af den hårdeste karakter.

Speak: Alligevel beholder hun børnene. Loven siger nemlig, at en bopælsforældres hindring af barnets kontakt med samværsforælderen kan i visse tilfælde have et sådant omfang, at der er frygt for barnets trivsel. Og så kan samværet suspenderes.

...

[Person A]: Her ser vi min yngste datter [Der vises et billede, hvor man ser døtrene skråt bagfra].

Speak: Efter politiet har afvist anklagen om vold, er der nu – måske – udsigt til, at [Person A] kan få overvåget samvær med døtrene. Men han frygter nye anklager.

[Person A]: De skal bare komme med en ny anmeldelse eller en ny klage, så skal den undersøges. Og tiden, den går bare, tik tak. Og du mister din kontakt med dine børn, og du driver stille og roligt i baggrunden i børnenes verden.

..."

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

[Klager] har anført, at TV 2s journalist var forudindtaget og reelt ikke interesseret i hendes version. Han opfordrede således på Facebook fædre til at henvende sig. Såfremt TV 2 havde interesse i konflikterne, burde de have nævnt den negative omtale af klager på eksmandens gruppe på Facebook og på ekstrabladet.dk under "nationen!".

Klager så først e-mailen af 4. maj 2010 kl. 21.58 dagen efter ca. kl. 15.15. I e-mailen blev hun gjort opmærksom på, at TV 2 agtede at optage om onsdagen. Hun var på arbejde hele dagen og havde ikke mulighed for at få fri. TV 2 afskar hende dermed reelt fra muligheden af at deltage.

Klager ville have kontaktet TV 2 onsdag aften, men kl. 17.50 (og igen kl. 22.28) modtog hun en mail fra [Person A]s hadegruppe på Facebook, hvoraf det fremgik, at eksmandens sag ville blive bragt i Nyhederne samme aften. Ud fra mailen kunne hun se, at indslaget allerede var lavet, og at hun således ikke havde mulighed for at deltage. Hun er ikke blevet hørt.

Efter at hun fik besked om, at indslaget var lavet, gav hun sin far en skriftlig fuldmagt til at kontakte TV 2. Men her ville man hverken tale med klager eller klagers far. Hun fik at vide af TV 2, at bare fordi der ringer en person, som påstår at være hendes far, så kan vedkommende ikke udtale sig på klagers vegne. Hendes indlæg på Facebook er et år gammelt. Det er ikke seriøst at anvende indlægget fra en Facebook-side, der diskuterer forældreansvarsloven og vold mod børn, og lade det træde i stedet for en udtalelse fra hende. Hendes billede er sløret, men sløringen er ikke tilstrækkelig til at hindre, at hun er blevet genkendt. Det er tillige i strid med god presseskik at bruge hendes lukkede Facebook-profil i indslaget. Man skal således være ”ven” med hende for at få adgang til profilen.

Ud fra billede af børnene kan den ene datter genkendes, selvom hun er fotograferet skråt bagfra. Via eksmandens samlevendes Facebook-profil kan man finde billedet og andre billeder af pigerne, så de kan identificeres. Klager og eksmanden har fælles forældremyndighed, og hun har ikke givet samtykke til offentliggørelsen af billedet.

Samværet har været suspenderet siden den 4. august 2009, hvilket ikke er 11 måneder som oplyst i udsendelsen. Formuleringen om, at politiet har afvist sagen, antyder sammen med vinklingen af indslaget, at hun anklager eksmanden, fordi hun vil straffe ham. Politiets formulering ”vi vil ikke efterforske yderligere, da vi ikke tror at yderligere efterforskning kan føre til dom” dækker imidlertid over: ”vi ved godt du har gjort noget, men desværre kan vi ikke bevise det”.

2.2 TV 2's synspunkter

TV 2 har anført, at journalisten kontaktede klageren efter at have læst nogle af hendes indlæg på den åbne Facebook-gruppe ”Mødre og fædre mod voldelige forældres ret til samvær” for at belyse sagen fra begge sider.

Efter henvendelsen via Facebook den 4. maj 2010 blev journalisten om eftermiddagen kontaktet af en mand, der oplyste, at han var far til klager og repræsenterede hende. Han oplyste, at klager ikke ønskede at tale med journalisten. For en sikkerheds skyld sendte journalisten samme aften mailen til den private e-mailadresse og oplyste, at han ønskede at belyse sagen fra begge sider, og at klager kunne kontakte ham, såfremt hun ønskede at medvirke eller havde kommentarer til indslaget. Herefter hørte journalisten ikke fra klager før den 8. maj 2010, efter at indslaget var blevet sendt.

På baggrund af telefonopringningen og den manglende reaktion antog journalisten, at klager ikke ønskede at medvirke i indslaget. Man ønskede ikke at afskære klager fra at deltage. Dette underbygges af, at journalisten den 9. maj 2010 tilbød at få ryddet op i eventuelle misforståelser og den 10. maj 2010 på ny spurgte, om hun ønskede at medvirke i et interview. Klager stillede som betingelse, at hun kunne få det endelige indslag til godkendelse. Det krav ønskede TV 2 i overensstemmelse med fast praksis ikke at imødekomme.

Selv om journalisten den 5. maj 2010 havde foretaget en optagelse med klagerens eksmand, var dette på ingen måde ensbetydende med, at indslaget var færdigt i den forstand, at klagerens eventuelle kommentarer ikke kunne tilføjes. Klageren har hele tiden haft et mobilnummer, hvor hun kunne kontakte journalisten, hvis hun ønskede at kommentere indslaget. Det er således TV 2's opfattelse, at klager har haft rig mulighed for at deltage i programmet, enten direkte eller i form af kommentarer til indslaget.

Der er citeret fra den åbne Facebook-gruppe ”Mødre og fædre imod voldelige forældres ret til samvær”, der er oprettet med henblik på at debattere samværsafgørelser fra Statsforvaltningen og Familiestyrelsen. Det er TV 2’s opfattelse, at den skete anvendelse af de offentliggjorte statusmeddelelser på Facebook har været i overensstemmelse med god presseskik. Hverken klagers billede eller navn blev bragt.

Der blev i indslaget vist et fotografi af klagerens datter. Der er tale om et billede, som journalisten har fået af faderen, [Person A]. Der er netop valgt et billede, hvor man udelukkende ser pigen bagfra, således at hun ikke ville kunne genkendes. Det har derfor ikke været nødvendigt at indhente begge forældres samtykke til brugen.

Om [Person A] ikke har set sine børn i 10 eller 11 måneder er ikke et forhold af så væsentlig betydning, at det begrundes en berigtigelse.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Thomas Rørdam, Jan Kristensen, Ulrik Holmstrup og Marianne Druedahl.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at angreb og svar, hvor det er rimeligt, bør bringes i sammenhæng og på samme måde, jf. punkt A.4.

TV 2 rettede den 4. maj 2010 både via Facebook og e-mail henvendelse til klager og oplyste i den forbindelse sine kontaktoplysninger.

Klager måtte endvidere på baggrund af TV 2’s e-mail af 4. maj 2010 kl. 21.58 have været bekendt med, at indslaget kunne være kritisk over for klager. Klager besvarede imidlertid ikke henvendelserne inden 8. maj 2010, hvor indslaget blev offentliggjort. Klager afviste endvidere efterfølgende at medvirke i et interview under sædvanlige forudsætninger.

Pressenævnet finder på baggrund af det anførte, at TV 2 i fornødent omfang – både før og efter indslaget – har forsøgt at indhente klagers kommentarer, og at mediet i indslaget loyalt refererede klagers synspunkter som gengivet på Facebook.

Efter det oplyste var indlægget på Facebook hentet fra den offentligt tilgængelige Facebook-gruppe ”Mødre og Fædre imod voldelige forældres ret til samvær” (en åben gruppe). Endvidere fremgår det af Facebook-siden, som vises i indslaget, at indlægget er fra den 20. juli 2009. TV 2 har sløret klagers identitet, så hun ikke kan genkendes i videre kredse. Pressenævnet finder herefter, at TV 2 ikke har tilsidesat god presseskik ved at offentliggøre indlægget uden klagers samtykke.

Nævnet finder heller ikke tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af TV 2 for ikke også at indhente klagers samtykke til offentliggørelsen af billedet af klagers døtre, selvom forældrene har fælles forældremyndighed. Nævnet har i den forbindelse lagt afgørende vægt på, at døtrenes ansigter ikke kan ses på billedet.

Pressenævnet finder endvidere ikke grundlag for at fastslå, at TV 2 har tilsidesat god presseskik ved at undlade at udvise den fornødne kildekritik over for [Person A] eller i øvrigt.

Herefter udtaler nævnet ikke kritik af TV 2.

Afgjort den 21. september 2010